

Špinavej chlap, lůza žebrácká,
domy obchází, na okna klepe dál.
Už se nestydí, lidem se nevyhejbá,
stopy hrdosti už dávno umyl déšť.

Chudej dá, on sám ví jak hlad bolí.
Bohatej má, stejně požene tě holí.
Kůrky posbírá, ty co hodili mu k nohám.
Dítě mu zamává - maminko odešel už bubák?

Sám, tak zoufale sám, jseš sám,
kamenej král, rám toho obrazu světa je klam
a ty jsi kamenej král.

Sedí pod stromem, v korunách ptáci jsou,
z kůrek posledních je pak nakrmí.
Náhle se otevřou, vrata za kostelem
a z nich vychází náš pan starosta.
Krásnej pán, drahej oblek ten mu sluší.
Bohatej pán, ten snad dá i krajíc.

Stál, za chvíli kameny do ruky vzal,
zakřičel - žebráku táhni si dál.
Kameny letí a hůl se zvedá,
já jsem úspěšný pán.

Stál, za chvíli kameny do ruky vzal,
zakřičel - žebráku táhni si dál.
Kameny letí a hůl se zvedá,
já jsem úspěšný pán.